

Udzielamy JAŁMUŻNY

Do czynów pokutnych zalicza się też jałmużnę. Jest ona zazwyczaj kojarzona z dobrowolnym udzielaniem wsparcia żebrzącym lub filantropią. W chrześcijańskim rozumieniu jałmużna oznacza coś więcej niż nawet najbardziej spektakularne gesty dobroczynności – jest gestem religijnym.

IDEA JAŁMUŻNY

Biblia pojęcie jałmużny opisuje przy pomocy takich słów, jak: sprawiedliwość, łaska i miłosierdzie. Jest ona rozumiana jako gest dobroci człowieka względem drugiego. Wynika on z pragnienia naśladowania Pana Boga, który pierwszy dał dowód swej dobroci względem ludzi. Idea jałmużny towarzyszy człowiekowi od najdawniejszych czasów.

W Starym Testamencie często łączono jałmużnę ze specjalnymi uroczystościami liturgicznymi, by podkreślić, że osiąga ona samego Boga i tylko On ma prawo ją oceniać. Praktyka jałmużny budziła powszechne uznanie. Pan Jezus uznał ją za ważną dla życia religijnego. Zalecił jednak, by towarzyszyła jej całkowita bezinteresowność, brak ostentacji, lub spodziewanie się jakiegokolwiek nagrody. Udzielającym jałmużny przypomina: „Kiedy więc dajesz jałmużnę, nie trąb przed sobą, jak obłudnicy czynią w synagogach i na ulicach, aby ich ludzie chwalili. Zaprawdę, powiadam wam: ci otrzymali już swoją nagrodę. Kiedy zaś ty dajesz jałmużnę, niech nie wie lewa twoja ręka, co czyni prawa, aby twoja jałmużna pozostała w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie” (Mt 6, 2-4).

**Przynieście szybko najlepszą szatę i ubierzcie go;
dajcie mu też pierścień na rękę i sandały na nogi!**

(Łk 15, 22)

PRAKTYKOWANIE JAŁMUŻNY

Jałmużna rozumiana jako naśladowanie Pana Boga może wyrażać się w „uczynkach miłosiernych co do ciała” i „uczynkach miłosiernych co do duszy”. Znaczenie jałmużny w wymiarze duchowym wyjaśnił ludziom Pan Jezus w przypowieści o dobrym ojcu. Pokazał, że powracający do domu „syn marnotrawny” nie oczekiwał środków materialnych (chciał być niewolnikiem), lecz przebaczenia ze strony ojca i brata.

Jałmużna w wymiarze duchowym jest często trudniejsza od dzielenia się środkami materialnymi. Dlatego do jałmużny zaliczamy także postawę miłosierdzia, której szczególną orędowniczką była święta Faustyna . Szczególnym znakiem „jałmużny” Pana Boga udzielanej ludziom jest sakrament pokuty i pojednania.

**Dopomóż mi do tego, o Panie, aby oczy moje
były miłosierne.**

Dopomóż mi, Panie, aby słuch mój był miłosierny.

Dopomóż mi, Panie, aby język mój był miłosierny.

**Dopomóż mi, Panie, aby ręce moje były miłosierne
i pełne dobrych uczynków.**

(św. Faustyna)